Lietas Nr.C13032516
Lietvedības Nr.C-0325-16

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Dobelē 2016.gada 12.aprīlī

Dobeles rajona tiesa
tiesnese I.Kovaļova
ar tiesas sēdes sekretāri S.Baumani,

piedaloties prasītājai /pers. C/, atbildētājam /pers. D/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. C/ prasībā pret /pers. D/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2016.gada 26.janvārī prasītāja /pers. C/, pamatojoties uz Civillikuma 177., 179.pantu, cēla Dobeles rajona tiesā prasību pret atbildētāju /pers. D/ par uzturlīdzekļu piedziņu, lūdzot tiesu piedzīt uzturlīdzekļus no atbildētāja par labu prasītājai dēla /pers. E/ uzturam 200 EUR mēnesī, bet ne mazāk kā ar Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumiem Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam, palielinoties minimālajai mēneša darba algai, piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru palielināt proporcionāli minimālās mēneša darba algas apmēram saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem, uzturlīdzekļu piedziņu noteikt no prasības pieteikuma iesniegšanas dienas, noteikt, ka spriedums izpildāms nekavējoties.

Prasības pieteikumā norādīts, ka pušu kopdzīves laikā, prasītājai 2015.gada 1.jūnijā ir piedzimis dēls /pers. E/. Reģistrētā laulībā ar atbildētāju prasītāja nav sastāvējusi, atbildētājs labprātīgi atzinis paternitāti dēlam. Kopš 2015.gada oktobra dēls atrodas tikai prasītājas aprūpē un uzraudzībā, par dēla materiālo labklājību un veselību rūpējas tikai prasītāja. Atbildētājs dēla apgādībā un aprūpē nepiedalās, uzturlīdzekļus dēla uzturēšanai nesniedz un finansiāli neatbalsta. Uzturlīdzekļi dēla uzturam nepieciešami dēla aprūpei un veselības uzturēšanai, ikdienas aprūpes nodrošināšanai un uztura došanas pienākums gulstas uz abiem vecākiem, prasītāja vēlas no atbildētāja piedzīt uzturlīdzekļus dēla uzturam 200 EUR mēnesī. Šo uzturlīdzekļu summu sastāda daļējie izdevumi dēla uzturēšanai un aprūpei, kuru summu sastāda izdevumi par ēdiena iegādi, t.sk. speciālie piena maisījumu iegāde - aptuveni 150 EUR mēnesī, par higiēnas preču iegādi, t.sk. pamperu iegādi aptuveni 60 EUR mēnesī, par apģērba, nepieciešamā inventāra, rotaļlietu, iegādi aptuveni - 30 EUR mēnesī, par veselības aprūpi, zāļu, vitamīnu iegādi aptuveni - 50 EUR mēnesī, par mājokļa nodrošināšanu (bērna daļa), t.sk.v elektrība 12 EUR mēnesī, ūdens, kanalizācijas pakalpojumi, apkure, ekspluatācijas maksa u.tml. 40 - 45 EUR mēnesī, par gāzi - 3 EUR mēnesī, par atkritumu izvešanu 2 EUR mēnesī, neplānotie ikmēneša izdevumi 48 EUR mēnesī (t.sk.degviela bērna aizvešanai pie ģimenes ārsta, gan pie ārstiem - speciālistiem uz Rīgu), kas kopā mēnesī sastāda aptuveni 400 EUR. Prasības pieteikumā prasītāja atsaucas uz Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 18.maija spriedumu lietā Nr.CKS-863/2011 un norāda, ka norādīto izdevumu bērna pilnvērtīgai uzturēšanai nepieciešamība ir vispārzināma, arī to samērīgumu uz šī pamata nav pamata apšaubīt. Prasītāja uzskata, ka prasītais uzturlīdzekļu apmērs no atbildētāja ir samērīgs. Prasītājas pašas ienākumi sastāda aptuveni 616 EUR mēnesī, ko sastāda gan vecāku pabalsts, kuru prasītāja saņems līdz dēla pusotra gada vecumam un valsts ģimenes pabalsts. Prasītājai atbildētāja ienākumi nav zināmi.

2016.gada 22.februārī tiesā saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasību par uzturlīdzekļiem nepilngadīgajam dēlam atzīst daļēji. Atbildētājs atzīst prasību tās daļā un apņemas labprātīgi sniegt uzturlīdzekļus dēlam atbilstoši Civillikuma 179.panta pirmajā daļā noteiktajam, vecāku pienākums gādāt par bērnu "samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli". Jēdziens "bērna uzturēšana" saistīts ar Civillikuma 177.panta ceturtajā daļā noteiktajiem kritērijiem. Saskaņā ar tiem bērna uzturēšana ir ēdiena, apģērba, mājokļa, veselības aprūpes nodrošināšana, bērna kopšana un viņa izglītošana un audzināšana, garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot bērna individualitāti, spējas un intereses, sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam. Civillikuma 179.panta piektā daļa noteic, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēneša algu un bērna vecumu. Procentuālā daļa no valstī noteiktās minimālās mēneša algas, kas jānodrošina katram savam bērnam, ir atkarīga no bērna vecuma, un tā noteikta Ministru kabineta noteikumos Nr,37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam". Sākot ar 2016.gada 1.janvāri, Latvijas valstī noteiktā minimālā mēneša darba alga normāla darba ietvaros ir 370 eiro. Tas nozīmē, ka 25% apmērā no valstī noteiktās minimālās mēnešalgas katram bērnam no viņa dzimšanas līdz 7 gadu vecumam 92,50 eiro mēnesī. Tādējādi atbildētājs atzīst uzturlīdzekļu sniegšanu dēlam 92,50 eiro mēnesī no prasības pieteikuma iesniegšanas dienas. Ņemot vērā, ka atbildētājam ir tikai pamatskolas izglītība, pie tam ienākumi no darba algas pirms nodokļu samaksas mēnesī ir 458,24 EUR, tādējādi viņam nav iespējas strādāt augsti kvalificētu un labi apmaksātu darbu. Savukārt prasītājai ir iegūta augstākā izglītība un ir iespējas strādāt augsti kvalificētu un labi apmaksātu darbu. Pie tam prasītāja var atļauties izklaides nolūkā regulāri spēlēt azartspēles Dobeles azartspēļu zālē.

Tiesas sēdē prasītāja prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītajiem pamatiem.

Tiesas sēdē atbildētājs prasību atzina daļēji, norādot, ka var maksāt minimālos uzturlīdzekļus, ka šobrīd nav tādu līdzekļu, lai maksātu prasītājas prasīto apmēru.

Motīvu daļa

Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējusi tos kopsakarā, tiesa atzīst, ka prasība ir daļēji pamatota un daļēji apmierināma.

Prasības pieteikumam pievienotā dzimšanas apliecības kopija apstiprina, ka 2015.gada 1.jūnijā dzimušā /pers. E/ vecāki ir /pers. D/ un /pers. C/.

Civillikuma 179.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka *vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem*.

Saskaņā ar Civillikuma 179.panta piektās daļas noteikumiem *minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.*

Saskaņā ar 2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumiem Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" *katram vecākam neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt savam bērnam minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: līdz septiņu gadu vecumam 25 % apmērā, no septiņu gadu vecuma līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēnešalgas*.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumiem Nr.656 „Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" no 2016.gada 1.janvāra minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros ir 370 *euro*.

Uz prasības celšanas brīdi nepilngadīgais /pers. E/ ir sasniedzis 7 mēnešu vecumu. Līdz ar to minimālo uzturlīdzekļu apmērs, kurš ir jāsniedz katram no vecākiem nepilngadīgā /pers. E/ uzturam no prasības celšanas brīža sastāda 92,50 EUR (370 x 25%) mēnesī. Atbilstoši Civillikuma 179.panta piektajai daļai šādā apmērā uzturlīdzekļi ir sniedzami neatkarīgi no vecāku ienākumiem, mantas stāvokļa un spējām uzturēt bērnu.

Rakstveida paskaidrojumos par celto prasību atbildētājs iebilst pret celtās prasības apmēru. Par pārējiem prasībā norādītajiem juridiskajiem faktiem iebildumi nav celti.

Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, *ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse*. Līdz ar to tiesa atzīst, ka lietā nav strīds par to, ka prasītāja īsteno bērna ikdienas aprūpi un uzraudzību, ka atbildētājam kā bērna tēvam ir jāpiedalās bērnu uzturēšanā un jāmaksā uzturlīdzekļi. Tāpat tiesa uzskata, ka Ministru kabineta noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērna uzturam, neatkarīgi no viņu spējām un mantas stāvokļa, ir pienākums nodrošināt katram bērna vecākam.

Prasītāja prasības pieteikumam pievienojusi izrakstu epikrīzi, kas norāda par bērnam noteikto diagnozi un nozīmēta konkrētu medikamentu lietošana.

No iesniegtajiem AS "Latvenergo" paziņojumiem par maksājamo summu prasītājai ir jāveic apmaksa par 2015.gada oktobri, novembri, decembri 24,68 EUR mēnesī par objektu /adrese/.

No lietas materiālos esošajiem SIA "Dobeles namsaimnieks" izsniegtajiem rēķiniem redzams, ka prasītājai jāveic samaksa 85,35 EUR apmērā par 2015.gada decembri, 46,49 EUR par 2015.gada oktobri, 51,44 EUR par 2015.gada novembri par dzīvokli /adrese A/.

No veikto maksājumu čekiem redzams, ka aptiekā ir iegādāti medikamenti, SIA "Rimi Latvia" un SIA "Maxima Latvija" ir iegādāti piena maisījumi. Tiesa atzīst, ka neskatoties uz to, ka uz minētajiem čekiem neatrodas prasītājas personas dati, minētie pierādījumi ir attiecināmi uz izskatāmo lietu, jo atbildētājs nav apstrīdējis minētos pierādījumus.

Tāpat tiesa atzīst par vispārzināmu faktu, kas nav jāpierāda, to, ka bērna ikdienas aprūpei ir nepieciešami līdzekļi pārtikas, higiēnas preču, apģērbu, apavu, rotaļlietu, veselības aprūpes, tai skaitā medikamenti, mājokļa nodrošināšanai, tai skaitā elektrība, gāzi, atkritumu izvešana, komunālie maksājumi, ūdens, kanalizācija, siltumenerģija. Tiesa pievienojas prasītājas norādītajam, ka tiesa var atbrīvot lietas dalībniekus no pierādījumu iesniegšanas, ja tā atzīst par vispārzināmu, ka bērnam uzturēšanas izdevumos iekļaujami izdevumi par ēdienu, apģērbu, mājokli, higiēnas piederumiem u.t.t.. Tā kā šīm empīriskām patiesībām (uz pieredzi pamatotām patiesībām) nav faktisku apstākļu nozīmes, bet tās ir tikai secinājumi un loģiski slēdzieni no zināmiem faktiem, tad tās pusēm nav jāpierāda, bet pati tiesa izlieto empīriskās patiesības kā loģiska slēdziena locekļus (*sal. Bukovskis V. Civilprocesa mācības grāmata. Rīga: Autora izdevums, 1933., 333.–336.lpp.*) (Civilprocesa likuma 96.panta pirmā daļa). Prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu pēc tā prasījuma rakstura nav iespējams precīzi, balstoties uz lietā esošiem pierādījumiem, noteikt konstantu piedzenamo uzturlīdzekļu apjomu (medicīniskie izdevumi atšķiras atkarībā no tā, vai bērns slimo; izdevumi par mājokli atšķiras ziemas un vasaras mēnešos ut.t.). Līdz ar to izdevumu pozīcijās, kuras ir mainīgas, tiesa var noteikt atlīdzību pēc sava taisnīga ieskata, kas pamatots uz visu apstākļu apsvērumu (sk. Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2011.gada 18.maija spriedums lietā Nr. SKC-863/2011, http://at.gov.lv/lv/judikatura/judikaturas-nolemumu-arhivs/senata-civillietu-departaments/hronologiska-seciba_1/2011-hronologiska-seciba/).

Līdz ar tiesa atzīst, ka prasītāja ir atbrīvojama no pierādījuma iesniegšanas par norādītajām izdevumu pozīcijām, jo norādītās izdevumu pozīcijas ir bērnam ikdienā nepieciešams apmaksāt, lai nodrošināt Bērnu tiesību aizsardzības likumā un Civillikumā noteiktos vecāku pienākumus.

Tiesas sēdē atbildētājs norādīja, ka 400 EUR bērna uzturam ir pārāk lieli izdevumi. Taču tai pašā laikā atbildētājs nenoliedz, ka pats savām vajadzībām tērē ikmēnesi ap 400 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma $244.^9$ panta pirmo daļu tiesa pieprasīja no Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras izziņu par pušu ienākumiem laika periodā no 2015.gada 1.jūlija līdz 2016.gada 1.februārim.

Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras Informācijas pieprasījumu apstrādes daļas 2016.gada 10.februāra izziņa Nr.16/318327 apliecina, ka atbildētājs saņēmis bezdarbnieka pabalstu par 2015.gada decembri 23,54 EUR un par 2016.gada janvāri 9,42 EUR.

Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras Informācijas pieprasījumu apstrādes daļas 2016.gada 10.februāra izziņa Nr.16/318310 apliecina, ka atbildētājs saņēmis ienākumus kopā par 2015.gadu 1961,55 EUR, tas ir, par 6 mēnešiem - laika periodu no 2015.gada jūlija – līdz 2015.gada decembrim, kas vidēji mēnesī sastāda 326,93 EUR. No minētās izziņas redzams, ka atbildētājs no 2015.gada 3.decembra ir darba tiesiskajās attiecībā sar SIA "IH Koku Serviss".

Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras Informācijas pieprasījumu apstrādes daļas 2016.gada 10.februāra izziņa Nr.16/318299 apliecina, ka prasītāja saņēmusi bērna kopšanas pabalstu un vecāku pabalstu par laika periodu no 2015.gada septembra līdz decembrim 656,42 EUR apmērā un 2016.gada janvārī 171 EUR.

Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras Informācijas pieprasījumu apstrādes daļas 2016.gada 10.februāra izziņa Nr.16/318283 apliecina, ka prasītāja saņēmusi ienākumus kopā par 2015.gadu (no jūnija līdz decembrim) 2385,96 EUR, tas ir, par 7 mēnešiem, kas vidēji mēnesī sastāda 340,85 EUR. No minētās izziņas redzams, ka no 2015.gada 6.augusta prasītājai ir piešķirts bērna kopšanas atvaļinājums.

No prasītājas iesniegtā Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2015.gada 24.augusta lēmuma Nr.15/1791535, Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2015.gada 24.augusta lēmuma Nr.15/1789011 un to pielikumiem redzams, ka prasītājas apdrošināšanas iemaksu alga no 2014.gada jūnija līdz 2015.gada maijam sastādīja 9 466,62 EUR un vecāku pabalsts katru mēnesī ir 2015.gada augustā – 385,96 EUR, 2015.gada septembrī 445,34 EUR, 2015.gada oktobrī 460,18 EUR, 2015.gada novembrī 445,34 EUR, 2015.gada decembrī 460,18 EUR, 2016.gada janvārī 460,18 EUR, 2016.gada februārī 430,49 EUR, 2016.gada martā 460,18 EUR, turpinot to maksāt līdz 2016.gada novembra mēnesim (ieskaitot).

No atbildētāja rakstveida paskaidrojumiem secināms, ka šobrīd atbildētāja ienākumi mēnesī sastāda 458,24 EUR.

Tāpat tiesa ņem vērā, ka atbildētājs ir darbspējīgā vecumā, lietā nav pierādījumu, ka veselības stāvokļa dēļ atbildētājam ir ierobežota iespēja gūt ienākumus.

Ņemot vērā lietā konstatēto pušu mantisko stāvokli tiesa atzīst, ka piedzenamais uzturlīdzekļu apmērs nav samērīgs attiecībā pret atbildētāja spējām uzturēt bērnu. Tiesa atzīst, ka no atbildētāja ir piedzenami uzturlīdzekļi tādā apmērā, kādā šobrīd pieļauj viņa materiālais stāvoklis un spējas uzturēt bērnu. Tā kā atbildētājs ir darbspējīgā vecumā, šobrīd saņem ienākumus mēnesī 458,24 EUR, tad atbildētājs ir spējīgs maksāt tādu uzturlīdzekļu apmēru, kas ir lielāks par minimālo uzturlīdzekļu apmēru. Tādējādi tiesa atzīst, ka piedzenamie uzturlīdzekļi ir nosakāmi 120 *euro* mēnesī, bet ne mazāk par iepriekš norādītajos Ministru kabineta noteikumos noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2007.gada 29.augustā lietā Nr. SKC-556 ir atzinis, ka iztulkojot Latvijas Republikas Satversmes 92.pantu un Civilprocesa likuma 1.pantu saistībā ar Civillikuma tiesību normām, kas izriet no ģimenes tiesiskajām attiecībām, prasības par uzturlīdzekļu piedziņu bērnu uzturam, tie piedzenami no brīža, kad celta prasība tiesā, jo ar prasības celšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā. Līdz ar to tiesa uzskata, ka ar tiesas spriedumu uzturlīdzekļu maksāšanas pienākuma sākuma brīdi var noteikt prasības celšanas brīdi.

Ievērojot to, ka vecāku (prasītājas) aizgādība pār bērniem beidzas ar bērna pilngadības sasniegšanu (Civillikuma 219.pants), pēc kuras bērns pats iegūst pilnīgu tiesībspēju, uzturlīdzekļi par labu prasītājai bērnu uzturam piedzenami līdz bērna pilngadībai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu *tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu prasītāja, ceļot prasību, bija atbrīvota no tiesas izdevumu nomaksas valsts ienākumos, tādēļ tie piedzenami no atbildētāja.

Valsts nodevas apmērs ir nosakāms atbilstoši Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punkta un 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunkta prasībām un sastāda 198 EUR (120 EUR x 12 = 1440 EUR; 1440 EUR x 15% = 216 EUR). Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības pieteikuma un tiesas pavēstu nosūtīšanu sastāda 9,30 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta ceturto daļu un ņemot vērā, ka atbildētāja apgādībā ir nepilngadīgs bērns, ka ienākumi apmērs ir ap 458,24 EUR, tiesa atzīst par iespējamu atbildētāju daļēji atbrīvot no tiesas izdevumu nomaksas, uzliekot par pienākumu nomaksāt valsts nodevu 71,14 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 9,30 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu daļā par tiesas izdevumu piedziņu nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punktu spriedumā nosakāms, ka spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189. - 193., 204.[1] pantu, 205.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa

n o s p r i e d a

daļēji apmierināt /pers. C/ prasību pret /pers. D/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus par labu /pers. C/, personas kods /personas kods/, dēla /pers. E/, personas kods /personas kods/, uzturam 120 EUR (viens simts divdesmit *euro*) mēnesī, sākot no 2016.gada 26.janvāra līdz bērna pilngadībai, bet ne mazāk kā 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz bērna septiņu gadu vecumam, bet no septiņu gadu vecuma - 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos tiesas izdevumus – valsts nodevu 71,14 EUR septiņdesmit viens *euro*, 14 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 9,30 EUR (deviņi *euro*, 30 centi).

Atbrīvot /pers. D/, personas kods /personas kods/, no valsts nodevas 144,86 EUR nomaksas valsts ienākumos.

Noteikt, ka spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties.

Noteikt daļā par tiesas izdevumu piedziņu sprieduma labprātīgas izpildes termiņu – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Noteikt, ka labprātīgas sprieduma izpildes termiņā valsts ienākumos piespriesto tiesas izdevumu samaksu apstiprinoši dokumenti iesniedzami Dobeles rajona tiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas - 2016.gada 12.aprīļa, iesniedzot apelācijas sūdzību Dobeles rajona tiesā.

Tiesnese (personiskais paraksts) I.Kovaļova